

РЕШЕНИЕ

№ 203

гр. Пловдив, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Веселин Г. Ганев

Милена Б. Рангеловаа

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Д. Ангелов
като разглежда докладваното от Веселин Г. Ганев Въззивно частно наказателно дело № 20235000600491 по описа за 2023 година

Производство по чл.44 от ЗЕЕЗА.

Постъпила е жалба от исканото лице Г. А. М. чрез защитника му адв. Я. Б. против решение № 407/ 31.10.2023г., постановено по ЧНД № 2006/2023г. по описа на Окръжен съд - Пловдив, с което е било допуснато предаването му на компетентните съдебни власти на Република Хърватия въз основа на Европейска заповед за арест, издадена на 08.05.2023 г. от съдия при Градски съд в Сплит, Република Хърватия, по дело № K938/2022г., за провеждане на наказателно преследване за престъпления против собствеността – тежка кражба по чл.229, ал.1, т.1 от Наказателния кодекс на Република Хърватия, като на основание чл.52, ал.1 от ЗЕЕЗА предаването на българския гражданин Г. А. М. е било отложено до окончателното изтърпяване в Р България на наложеното му наказание лишаване от свобода по НОХД № 4445/2023г. на Районен съд-Пловдив.

В жалбата се твърди бланкетно, че решението е необосновано и постановено в нарушение на материалния закон при наличие на основания за отказ за предаване по чл.40 ал.2 т.1-т.4 от ЗЕЕЗА, както и че са налице отрицателните предпоставки по чл.7 т.5 и т.6 от ЗЕЕЗА, поради което моли да се отмени и да се постанови решение, с което се откаже изпълнение на въпросната ЕЗА за предаване на българския гражданин Г. А. М. на съдебните власти на

Република Хърватия.

Според представителя на АП- Пловдив жалбата е неоснователна.

Пловдивският апелативен съд, след като провери правилността на постановеното решение, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в законния срок от надлежно лице, а разгледана по същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд е преценил подробно всички предпоставки на ЗЕЕЗА за допускане изпълнението на въпросната европейска заповед за арест и основателно е счел, че в конкретния случай не са налице както абсолютните, така и факултативните предпоставки на закона, при които може да се откаже предаването на лицето Г. А. М. на компетентните съдебни власти на Република Хърватия. Европейската заповед за арест е издадена от съдия от Градски съд в Сплит, Република Хърватия, т.е. издадена е от компетентен орган на държава- членка на Европейския съюз, получена в оригинал и в превод на български език.

Правилно съдът е приел, че са спазени изискванията на чл.37 от ЗЕЕЗА за форма и съдържание на Европейската заповед за арест. Тя е издадена в писмена форма и съдържа задължителните данни относно самоличността и гражданството на исканото лице. Посочени са наименование, адрес, телефон и факс на издаващия орган. Отбелязано е, че е издадена въз основа на съдебно решение от 22.02.2023г. на съдия при Градски съд в Сплит, Република Хърватия. Съдържа данни относно характера и правната квалификация на престъпленията- четири престъпления против собствеността, съответно три престъпления – тежка кражба и една тежка кражба- опит, които представляват престъпления – квалифицирана кражба по смисъла на чл. 195 от НК на Р България. Визирани са обстоятелствата, при които са извършени деянията, включително време, място и степен на участие на исканото лице М.. Посочени са и видът и размерът на наказанията, които се предвиждат по законите на издаващата държава за извършените престъпления.

Изпълнени са и изискванията на чл.36 от ЗЕЕЗА относно условията за допускане изпълнението на Европейската заповед за арест. Престъпленията, за които е издадена заповедта, съставляват престъпления и по законодателството на Република България – както се посочи по чл. 195 от НК.

Издаващата държава е представила и изисканата от съда гаранция, предвидена в чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА и чл.5, ал.3 от Рамковото решение, а именно, че исканото лице, след като бъде изслушано, ще бъде върнато в Република България на български граничен контролно-пропускателен пункт за изтърпяване на наложеното му в издаващата държава наказание лишаване от свобода или на взетата мярка, изискваща задържане.

Апелативният съд също счита, че не са налице предвидените в чл.39 от ЗЕЕЗА абсолютни основания за отказ да се изпълни Европейската заповед за арест. Престъпленията, за които е издадена, не са амнистирани в Република България, попадайки под нейната наказателна юрисдикция.

Исканото лице М. не е малолетно съгласно българското законодателство, нито към настоящия момент, нито към момента на осъществяване на деянията. Освен това Г. М. не е осъден за същите престъпления, за които е издадена заповедта, с влязла в сила присъда на българския съд или на трета държава- членка и е изтърпял наказанието.

Не следва да се сподели тезата на исканото лице и на неговия защитник за изтичане на срока на давност, предвиден в издаващата държава за въпросните престъпления, визирани в ЕЗА. По този въпрос окръжният съд резонно е посочил, че в оригиналния текст на ЕЗА на хърватски е отразен коректният срок на давността относно годината – 2030г., а в превода на български езика на ЕЗА е допусната техническа грешка при изписване на годината, а именно 2020г.

Освен това не са налице и визираните в чл.40 от ЗЕЕЗА факултативни основания за отказ да се изпълни Европейската заповед за арест. За престъпленията, за които е издадена, исканото лице не е привлечено като обвиняем и не е подсъдим, няма водено наказателно производство в Република България, давностният срок за наказателно преследване не е изтекъл и съгласно българското законодателство. По делото няма данни М. да е изтърпял наказание в държава, която не е членка на ЕС, по влязла в сила присъда за същите престъпления, за които е издадена заповедта. Деянията са довършени на територията на издаващата държава- членка и българското законодателство допуска наказателно преследване за такива престъпления, извършени извън територията на страната.

На следващо място съдът е съобразил приложената по делото информация, че исканото лице Г. М. изтърпява в момента наказание лишаване от свобода в Затвора Пловдив за престъпление, различно от посоченото в ЕЗА, наложено му по НОХД № 4445/23г. по описа на Районен съд - Пловдив, като остатъкът е 1 месец и 4 дни без работа /23 дни с работа/, според представената в последното заседание по делото справка, поради което основателно е приложил разпоредбата на чл. 52, ал.1 от ЗЕЕЗА и постановил отложено изпълнение на издадената заповед- след изтърпяване на това наказание.

Предвид на изложените съображения обжалваното решение се явява правилно и законосъобразно и следва да се потвърди, поради което ПАС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 407/ 31.10.2023г., постановено по ЧНД № 2006/2023г. по описа на Окръжен съд – Пловдив.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____